

HỒI THỨ TƯ BÍ MẬT GHÊ RỘN DƯỚI MỘ KHỔNG MINH

Nghe quân lính báo cáo Hoa Hi liền tâu tới Tấn Võ Đế.

- Muôn tâu bệ hạ, theo ngụ ý của thần thì mình không cần biết ai đánh đàn, mà chỉ cần biết khi đổ nước vào thả cá vô bể là tiếng đàn điệu “Bằng phi Vũ Tuyết” nổi lên. Nhất định tiếng đàn từ dưới đáy bể phát ra. Xin bệ hạ cho đổ nước và thả cá vô bể sẽ thấy lời thần nói đúng hay sai.

Tấn Võ Đế nghe lời Hoa Hi cho đổ nước và thả cá tiếp tục vô bể cạn quả như rằng có cá và nước đổ vô là tiếng đàn bản “Bằng phi Vũ Tuyết” lại nổi lên.

Quản Bật nghe tiếng nhạc thì gõ tay vô thành bể và ca theo. Mọi người nghe tiếng đàn một cách say mê.

Bỗng “âm” một tiếng nổ như sấm vang, cả toà lẫm như rung chuyển. Mọi người có cảm giác sụp đổ dưới đất và tiếng đàn cũng bật luôn. Quân lính đổ nước xuống bể cạn kinh ngạc vì đáy bể không còn nữa.

- Muôn tâu bể không còn đáy nữa rồi.

Quản Bật ngưng hát và nét mặt ngơ ngác, trong khi Tấn Võ Đế và đám tùy tùng trở mắt nhìn xuống đáy bể.

- Trời đã giúp ta rồi. Cửa mộ đã mở...Ta có thể vào lẫm. Nhưng còn nhiều điều kỳ bí còn chờ ta đó...

Giả Sung nghe vua phán thì tâu :

- Muôn tâu bệ hạ, theo thần nghĩ đường xuống lẫm chắc không còn bao nhiêu nguy hiểm. Cửa chúng ta đã mở được thì cứ vô thôi...Nhưng dù sao thì cẩn tắc vô áy náy...

- Các khanh thử đoán xem đáy hồ và cá nước đi đâu...

Quản Bật bóp trán một lát rồi chậm rãi tâu :

- Muôn tâu chính nước và cá đã làm cho cơ quan tự động của lẫm phát ra tiếng đàn và tiếng nổ đem đáy hồ và cá nước đi...Xuống dưới lẫm thì vấn đề sẽ sáng tỏ liền...

- Khanh suy nghĩ chín chắn lắm. Phải nhận rằng người thiết kế cơ quan ở đây là một người có bộ óc phi phàm...Giỏi thật...Vậy các khanh hãy suy nghĩ đi, rồi cho trẫm một kế hoạch xuống hang an toàn nhất...

Gia Sung lấy một sợi dây dài cột cột đá vô đầu dây và ném xuống đáy bể nước. Cục đá rơi xuống tới đáy bể nước, Gia Sung rút lên đo thấy đáy bể sâu trên mười thước. Biết chiều sâu của Giả Sung bàn với Quán Bật việc làm thang, sửa soạn đèn đuốc và khí giới để xuống đáy bể thám hiểm. Trời đã ngã hoàng hôn, mây xám kéo về từng đám, sương mù bắt đầu rơi, hơi đất bốc lên nghi ngút. Quán Bật bàn với vua là vua nên trở về chùa Bảo Thiên an nghỉ qua đêm để Đỗ Dự và Gia Sung cùng một số quân lính ở lại canh gác khu vực rồi sáng mai vua sẽ ngự tới bắt đầu cuộc thám hiểm. Tấn Võ Đế nghe lời Quán Bật về Bảo Thiên tự nghỉ.

Trời khuya giá lạnh, Gia Sung và Đỗ Dự ngồi uống trà cho ấm và bàn kế hoạch hành quân vô lãng sáng mai. Hai người đã kiểm điểm lại thang, đuốc nhựa, cây thì bỗng thấy một bóng đen lừng lững vô lều.

- Hai ngài thức khuya quá vậy.

Gia Sung và Đỗ Dự ngừng đầu lên nhận ra là Khiết Dân thì sửng sốt.

- Khuya rồi sao hòa thượng không tới chùa nghỉ ngơi cho khoẻ, ra đây làm gì cho lạnh lẽo.

- Bàn tăng đã đi ngủ rồi nhưng nghĩ đến số phận các ngài nên phải ra đây. Xin các ngài lưu ý vùng lãng này nhiều ma quái lắm. Các ngài hãy coi chừng.

- Bạch sư phụ tiếng đàn hồi sáng là tiếng đàn ma.

- Cái đó bàn tăng không rõ, chỉ xin lưu ý các ngài dân vùng này ai đến đây ban đêm phần nhiều mất tích. Có người thoát được thuật lại rằng quanh lãng những đêm trăng thường có những bóng trắng đùa giỡn dưới trăng rồi hú lên những tiếng ghê rợn.

Nói dứt lời Khiết Đan bỏ đi nhưng bước ra cửa liều ông đụng Quán Bật đi vô.

- Kìa bác sư.

- Kẻ hèn này đã nghe hết chuyện sư phụ kể về lãng. Xin sư phụ đừng tâu chuyện này với hoàng thượng để ngài phán chần trong cuộc thám hiểm mộ Không Minh .

Khiết Đan miệng định nói thì ngự lâm quân đã reo hò báo tin vua đã ngự giá tới rồi...

- Các khanh cho tiến hành ngay cuộc thám hiểm. Trẫm không ngủ được vì đầu óc lúc nào cũng nghĩ tới chuyện xuống lãng thám hiểm, làm liền đi...

Một số thang liền được mang tới...

- Ai xung phong đến trước sẽ có thưởng.

Người chỉ huy đội ngự lâm quân xung phong và một toán cấm vệ cũng xin đi theo .

Tấn Võ Đế đồng ý cho những người tình nguyện leo thang xuống lǎng. Mỗi người tình nguyện leo thang xuống lǎng đều mang theo khí giới, đuốc nhựa cây, môi lửa và lưng cột dây nhợ để có biển giạt cho ở trên biết.

Đoàn người thám hiểm ra đi với khí thế bừng bừng gươm giáo sáng loà, đuốc cháy rực trên tay.

Ở trên nhìn xuống dưới đáy bể thấy ánh đuốc sáng rực đáy bể rồi phân tán đi. Chừng năm phút những bó đuốc này tập trung trở lại và tiếng nói vang lên.

- Muôn tâu dưới đây có nhiều chuyện lạ, kính mời bệ hạ và các quan xuống coi.

Nhưng người chỉ huy lâm quân vừa nói dứt lời thì quǎng bó đuốc ngát xiu và những tên còn lại rút rít giựt dây và tranh nhau leo thang trở lên mặt đất.

Tấn Võ Đế rồi rít hỏi:

- Chuyện gì vậy báo cáo mau.
- Dạ quan... vừa đụng vào cửa của lǎng đi ra thì chết luôn rồi ạ...

Xác viên chỉ huy ngự lâm đợc kéo lên, mọi người thấy hai bàn tay viên này máu tụ lại đen thui miệng trào máu và mắt mở trợn trừng trong thật ghê khiếp...